

KULTUR

KORT NYT

SCENE

Fynsk invasion i Aalborg

Odenses to professionelle dansekompanier - Mancopy og Dansteater Ingrid Kristensen - kan ikke beskyldes for at være hjemmeføddere. Begge kompagnier er på det nordjyske Jomfru Ane Teaters liste over gæstespil i den kommende sæson. Faktisk kommer de to kompagniers forestillinger til at udgøre en diminutiv balletfestival i Aalborg. Torsdag 22. februar opfører Dansteater Ingrid Kristensen dobbeltforestillingen "Den lille havfrue" og "Det er ganske vist". Aftenen efter er det Mancopy tur til at optræde med Jens Bjerregaards "Comfort Guidelines".

KLASSISK

Musikchefens sommerfugleradio

En af de temaudsendelser som Odense Symfoniorkestrets nyansatte musikchef, Jesper Lützhøft, har produceret for DR hedder "Sommerfuglernes metamorfose". Udsendelsen beskriver sommerfuglens "rejse" fra æg til fri sommerfugl - og som symbol på tingens forvandling i kunsten og psykologien. Blandt gæsterne er biologen Michael Stoltze, den jungianske analytiker Pia Skogemann og jazzpianisten Carsten Dahl. Gæsterne taler om sommerfugle i naturen, i drømme, i poesi og i musik. Programmet, der er en genudsendelse fra 2004, bliver sendt onsdag kl. 20-23 på DR P2.

SCENE

Asylteater

I anledning af Dansk Flygtningehjælps 50-års jubilæum har DATS - landsforeningen for Dramatisk Virksomhed - og Flygtningehjælpen bestilt et skuespil, som amatørteater over hele landet opføres til at opføre. Stykket indeholder 14 roller og er beregnet til at vare 50 minutter. Fra 15. august kan manuskriptet til det endnu navnløse skuespil downloades på www.flygtning.dk/asylteater.

Fyens Stiftstidende

KULTUR

REDAKTØR:
Peter Hagmund:
65 45 51 61, peh@fyens.dk

REDAKTIONSEKRETERER:
Claus Falkenby:
65 45 51 77, cfa@fyens.dk

Marie Jung (NU):
65 45 51 64, mju@fyens.dk

JOURNALISTER:
Simon Stau:
65 45 51 60, sim@fyens.dk
Marianne Koch:
65 45 51 63, mko@fyens.dk

Lene Kryger:
65 45 51 65, kryger@fyens.dk

Kirstine Vestergaard:
65 45 51 67, kiv@fyens.dk

Jørgen Aagaard:
65 45 51 68, jaa@fyens.dk

KØBENHAVNSREDAKTION:
Roberto Zacharias:
33 37 76 35, zac@fyens.dk

FILMANNELDER:
Jesper Mads Eriksen:
65 45 52 15, jm@fyens.dk

NU-KALENDER:
Martin Wøldike,
Dorthe Sylvest Pedersen,
Janne Bruvold,
Carina Krunufjall,
Peter Hansen Petersen
65 45 51 66
kulturlister@fyens.dk

FAX: 65 45 51 79

E-MAIL: kultur@fyens.dk

"De store museer i Danmark har et problem: Der er en tendens til, at de først vil præsentere samtidskunsten, når den er blevet anerkendt uden for landets grænser."

Thorsten Sadowsky, ny chef for Århus Kunstbygning (Politiken)

ELAINE PAIGE GIVER TRE KONCERTER I DANMARK

Den britiske musicalstjerne Elaine Paige giver til efteråret tre koncerter i Danmark. I Musikhuset i Århus - hvor hun i 2003 gav koncert for fulde huse - optræder stjernen fra forestillinger som "Evita", "Cats" og "Chess" onsdag den 27. september. Fredag den 29. september gæster hun Ballerup Super Arena, og hun slutter turnéen i Aalborg Kongres og Kultur Center tirsdag den 3. oktober. (ritzau)

Festivaler afviser aldersgrænse

ANSVAR: Forældrene har ansvaret for, at deres børn ikke er alene af sted, siger festivalerne

Af Roberto Zacharias
zac@fyens.dk

Danmarks største musikfestivaler ser ingen grund til at indføre en aldersgrænse på 16 år. Langt de fleste børn har nemlig deres forældre med på festival, og resten skal nok finde en ædru voksen at tale med, hvis oplevelserne med fulde og påvirkede folk bliver for stærke.

Sådan lyder det enstemmigt fra festivalerne i Roskilde,

Skanderborg og Langeland, der hver sommer har tusindvis af børn blandt deres gæster.

Mange 13-14-årige

Forslaget om en aldersgrænse blev fremsat under den netop overståede Roskilde Festival, hvor festivalens opsøgende pædagogteam løb ind i flere 13-14-årige unge, der var rydte over de øvrige gæsters opførsel.

- Vi synes, at det er en dårlig løsning, fordi den vil ramme

"Mange forældre tager deres store børn med og passer fint på dem, mens det heldigvis er ganske få børn, der er alene på festival."

Esben Danielsen,
Roskilde Festival

alle. Mange forældre tager deres store børn med og passer fint på dem, mens det heldigvis er ganske få børn, der er alene på festival. Og dem tager vores socialarbejderkorps hånd om, hvilket de er ret gode til, siger Esben Danielsen, talsmand for Roskilde Festival.

Han mener, at det i høj grad er forældrene selv, der bærer ansvaret for at beskytte deres børn mod de voldsomme indtryk, som en festival kan byde

på. Samme holdning har Kirsten Hansen, formand for Danmarks Smukkeste Festival i Skanderborg.

- Vi mener, at børn også skal have lov til at komme til festival. Men det skal være sammen med deres forældre, så de kan lære, hvordan man gearbæder sig. Skulle der alligevel være nogle imellem, der er alene, vil vores vagter og socialarbejdere hurtigt få øje på dem, siger hun og tilføjer, at festivalen under de østjyske

bogetræer aldrig har haft problemer med uledsagede børn.

- Vi er for familier

Hos Langelandsfestivalen kan man heller ikke se idéen med at indføre en aldersgrænse.

- Vi er en familiefestival og har derfor ikke den slags problemer. Der er selvfølgelig helt unge gæster på vores festival, og mange af dem befinder sig i det vi kalder "uroeligt område". Men der har vi et hold af SSP-folk og vagter til

at holde opsyn, siger festivalleder Troels Hersom.

Nibe Festivalen er på linje med de andre festivaler. Formand Peter Møller Madsen siger:

- Man kan kun appellere til, at forældrene tager ansvar. For jeg synes, at det er helt misforstået, hvis folk sætter deres børn af ved en festival med et iglotelt og forventer, at de kan klare sig selv, hvorefter de selv kører hjem eller går på bar.

Et historisk smukt punktum

FANTASTISK: Rogers Waters' opførelse af "Dark Side Of The Moon"-albumet krydret med andre Pink Floyd-perler udgjorde den ultimative afslutningskoncert på Roskilde Festivals Orange Scene

Af Simon Stau
sim@fyens.dk

Normalt ville en fuldstændig uforlignelig, fantastisk og strålende smuk koncert udløse seks stjerner. Men i dette tilfælde må jeg undlade at være så regulær og konventionel at give karakter. For hvis retfærdigheden skulle ske fyldest, så skulle den have syv, otte eller tusind. Intet ville være nok.

Efter to en halv time med sange som "Wish You Where Here", "Time", "Money" og "Another Brick In The Wall" kunne man kun lukke øjnene og spørge sig selv, om man var død og vågnet op i himlen.

Selv en egetræstykt synonymordbog ville komme til kort i det desperate forsøg på at sætte ord på dette audiovisuelle sansbombardement, der om 20 år vil omtalt som koncerten.

2006 vil i min verden for altid være året, hvor Rogers Waters sammen med et vel-smurt band skrev historie og satte nye standarder for rockkoncerter.

Tårerne strømmede

Jeg har ikke hørt Pink Floyd i deres storhedstid. Men sammenligner man denne episke og ekstravagant storladne rocksymfoni med de mange andre i øvrigt glimrende koncerter på dette års Roskilde Festival, så ville de blegne som en albino dyppet i klorin.

Aldrig har jeg oplevet så fuldstændig bjergtagende lyd på Orange Scene eller nogen anden udendørs scene. Waters' vokal, guitarerne, backingkoret, trommerne, Hammondorglet og saxofonen stod alle sammen så knivskarpt, at lydmandene må have brugt skarptslæpne samuraisværd i deres forberedelser.

Og alle stemmerne i bag-

Roger Waters lukkede og slukkede med manér på Orange Scene. Først spillede han halvanden time med de største af Pink Floyds sange. Derefter spillede han "Dark Side Of The Moon" i sin fulde længde, og som ekstranumre diskede han blandt andet op med "Another Brick In The Wall".

POLFOTO: THOMAS ARNBØ/RØCKPHOTO

grunden: De skizofrene, de uhyggelige, de kryptiske og de rallende fik så optimale forhold, at publikum konstant drejede sig for at se, hvor disse over- eller underjordiske røster stammede fra.

Kiggede man sig yderligere omkring, kunne man se adskillige, der gav tårerne frit løb. Imens krammede de

mest tavoverede og forstenede mandfolk hinanden euforisk.

Ekkoet af Pink Floyd

Publikum smeltede sammen og åndede gennem numre som evigaktuelle "Us And Them". Jeg folte mig vægtløs. Beruset uden at have drukket. Lykkelig. Hel. Genfødt.

Hvis jeg kun måtte opleve en koncert i dette liv. Så ville det uden et mikrosekunds tænkepause blive denne. Og engang, når vi mennesker måske afslører, hvad der virkelig gemmer sig på den mørke side af månen eller alledybest nede i det menneskelige sinds brønd, så vil ekkoet af Pink Floyds musik stadig

kunne høres.

Bøjer mig i støvet

Jeg bøjer mig i støve t - bogstaveligt talt - for noget af det mest visionære, bevidsthedsudvidende og sindssygt fede musik, der nogensinde har lydt på denne planet. Større og flottere punktum er aldrig sat på Roskilde Festivalen.

● Roskilde Festival, Orange Scene, søndag: Roger Waters - "Dark Side Of The Moon".

LEJRLIV

Af Emilie Bolding
Fyens Stiftstidendes udsendte første-gangs-Roskilde-Festival-deltager

En uge i susende lykkebrus

På vej hjem i toget natten mellem søndag og mandag, hvor vi sad i mellemgangen mellem tasker og halv- eller helsovende, sansemættede mennesker, overhørte jeg en anekdote.

Det var efter Roger Waters havde lukket Orange Scene med et brag af en koncert, og efter jeg havde trasket med tusinder af andre festivalfæller under en himmel, der var helt aldeles skyfri og smukkere end nogensinde.

PÅ SÆDERNE VED SIDEN af os fortalte en omtrent tyveårig fynbo, hvordan han en nat havde vandret alene rundt og var blevet anråbt af en bande på fire-fem store, muskuløse mænd i læderjakker.

"Vi tager ham sgu, på ham drenge!" havde de brummet, og fynboen må i sit stille sind have forberedt sig på en langsom og smertefuld død, eller i det mindste en tur omkring Roskilde Skadestue med flækket øjenbryn, næseblod og brækkede lemmer.

OG SÅDAN GIK DET TIL, at fynboen hverken fik set hospitalsseng eller lyset for enden af tunnelen den nat. Derimod fik han grinet godt igennem i selskab med en flok rockerlignende,

men altså aldeles harmøse mænd, for han tumlede hjem i sit telt.

Jeg klukkede også lidt for mig selv, og midt i trætheden slog det mig, at anekdoten rammer plet midt i festivalanden. Den indfanger hele den stemning af tryghed og varme, der har hersket på Roskilde Dyrskeplads den sidste uges tid.

IKKE EN ENESTE GANG har jeg været bange eller følt mig truet. Ikke en eneste gang har jeg personligt hørt om nogen, der har været udsat for ubehagelig opførsel fra andre festivalgæster.

Selvfolgelig har der været tilfælde. Det er umuligt at undgå, når så mange mennesker er samlet. Men hvor er

det alligevel fantastisk, at Roskilde Festival er fredeligere end en gennemsnitlig uge i Roskilde by på trods af alkohol og forskelligheder mellem festivalgæsterne.

JEG ER I HVERT FALD imponeret. Jeg kommer til at savne fællesskabet og følelsen af, at alle andre oplever samme susende lykkebrus, som en selv. Nu skal der leves højt på minderne, til vi vender tilbage i 2007.

● Emilie Bolding har dagligt skrevet i Fyens Stiftstidende under Roskilde Festival. Læs hendes andre bidrag på www.fyens.dk/nu/musik

Charles-Marie Widors "Introduction et rondo" gav Patey mulighed for at vise sit virtuose spil i et stort opløst bravourværk, mens Debussys "Rhapsodie" emmede af havblik og bogetræers spejling i blikstille bølger. Stemninger som Patey fortolkede med udsøgt dynamik.

Webers "Grand due concertant" fik vi halvanden gang, fordi Sophie Patey kom til at få noderne på gulvet, da hun skulle vende blad. Korrekt set af Olivier, at han ikke forsøgte at gelejde hende tilbage på sporet, men begyndte helt forfra. Den slags uheld kan give gentagelsen ekstra intensitet, men de unge musikere var så påvirkede af situationen, at de brugte al energi på at komme helskindet igen, og det kom der ikke stor musik ud af.

Men trods enkelte skønhedspletter blev det en frydefuld klarinetaften.

Lene Kryger

● Nyborg Slot, søndag: Concert med klarinettisten Olivier Patey akkompagneret af pianisten Sophie Patey.